

Posudek konzultantky
na rigorózní práci Mgr. Martina Neustupného
„Mezinárodní obchod s výbušninami z pohledu českého a evropského práva“

Mezinárodní obchod s výbušninami je tématem, které ještě nebylo v české literatuře, pokud je mi známo, komplexně zpracováno. Práci autora jsem proto přivítala: je potěšitelné, že konečně, po dlouhé době, se opět zájem mladší generace zaměřuje na regulaci zahraničního obchodu, která byla v České republice po dlouhou dobu opomíjena, asi stále ještě v reakci na dřívější státní monopol zahraničního obchodu. Autor přistupuje k tématu komparativně – z pohledu českého a evropského práva; stranou jeho zájmu nezůstaly ani obecně použitelné mezinárodní smlouvy, které rámec EU překračují. Cílem práce, jak autor uvádí, bylo provést popis a rozbor právní úpravy mezinárodního obchodu s výbušninami se zaměřením na veřejnoprávní metody regulace, včetně historických souvislostí.

Rigorózní práce je velmi cenná, autor shromáždil řadu materiálů, které jsou v této citlivé oblasti často na hranici, zda mohou být zveřejněny či nikoliv, práce však na žádost autora zveřejněna nebude, což je škoda. Bylo by vhodné, aby autor zvážil možnost alespoň dílčí publikace, s vynětím informací z interních, veřejně nepřístupných archivů specializovaných útvarů Policie České republiky. Pokud jde o literaturu, ta je v této úzce specializované oblasti skromná, autor používá internetové zdroje a literaturu jak českou, tak zčásti i zahraniční, trochu postrádám judikáty, ale nevím zda vůbec nějaké v této citlivé sféře existují.

Práce je přehledná a vhodně rozvržená. Sestává z 11 kapitol, dále podrobně vnitřně rozčleněných, jimž předchází Úvod, poslední kapitola je Závěrem. První kapitola obsahuje obecný úvod do právní problematiky, včetně klasifikace právních norem upravujících obchod s výbušninami. Dotaz ke s. 14: autor by měl vymezit hierarchii pramenů právní úpravy, která může být velmi důležitá při zvážení, která úprava má v konkrétním případě přednost. Druhá kapitola vymezuje výbušniny, třetí kapitola pak subjekty oprávněné s výbušninami obchodovat. Dvě následující kapitoly uvádějí regulaci mezinárodního obchodu s výbušninami pro civilní a pro vojenské použití. Dotaz ke s. 39 k povolovacímu řízení, které je, jak autor

uvádí, dvoukolejně a dvoustupňově: jak autor hodnotí tento systém? Dotaz ke s. 45 k § 7 zákona o zahraničním obchodu s vojenským materiálem: stalo se někdy, že podmínky tohoto ustanovení nebyly dodrženy, resp. povolení bylo vydáno nad rámec tohoto ustanovení? Stejně tak mne zajímá, zda častá jsou zamítavá rozhodnutí k žádostem o povolení obchodovat s vojenským materiálem (ke s. 46). Šestá kapitola se věnuje přepravě výbušnin z hlediska informační a oznamovací povinnosti a monitorování přeprav, navazují kapitoly o uvádění výbušnin na evropský trh, značkování plastických trhavin, sledovatelnosti výbušnin a o jejich vlastní přepravě. Dotaz ke s. 99 k Dohodě ADR: autor uvádí, že závaznost a vynutitelnost této dohody zabezpečuje v ČR, formou inkorporace, zákon o silniční dopravě. Tuto formulaci by měl autor vysvětlit, když mezinárodní smlouvy by měly být v ČR přímo použitelné; ADR je však, zdá se, v tomto směru skutečně specifická. Mám připomínku ke s. 108 a 109, kde je uveden přepravce namísto dopravce. K této partii mne zajímá, zda existují nějaká rozhodnutí.

Práce ústí v Závěr, v němž autor shrnuje poznatky, k nimž v práci dospěl, zejména poukazuje na skutečnost, že přestože jde o velmi specializované téma, je překvapující velký rozsah právní úpravy. Dále konstatuje, že přestože se pohybujeme pouze v rovině veřejnoprávní úpravy, jedná se zde o desítky norem různých úrovní, řada norem navíc podléhá častým novelizacím. Podnikání v této oblasti je náročné na odbornou úroveň všech osob, které se na něm podílejí. Tyto závěry a poznatky jsou cenné a bylo by vhodné, kdyby autor alespoň některé vybrané partie této práce publikoval.

Rigorózní práci hodnotím velmi pozitivně, při ústní obhajobě by se autor měl vyjádřit k výše naznačeným otázkám.

Práci plně doporučuji k ústní obhajobě a navrhuji, aby po úspěšné obhajobě a úspěšném vykonání rigorózní zkoušky byl Mgr. Martinovi Neustupnému přiznán akademický titul JUDr.

Prof. JUDr. Monika Pauknerová, CSc., DSc.

V Praze dne 4.3.2016